

Puigdemont consolida el seu lideratge institucional

written by Pau Miserachs | 29 de setembre de 2021

El magistrat Llarena ha facilitat, amb la seva nefasta actuació (contrària al que té decidit la justícia europea, donant per viva l'euroordre de detenció i extradició de Puigdemont i mantenint aquesta afirmació davant la policia de l'aeroport i el Tribunal de Sardenya), que la figura del president Puigdemont i el cas dels catalans ressorgeixin amb més força a escala internacional, i es facilita a l'Alguer l'entesa i la unitat institucional de l'independentisme català; i amb la mentida judicial, el fracàs de les pretensions espanyoles.

El relançament de la campanya pro independència només ha estat enterbolit per una enquesta que publica *La Vanguardia* que diu que un 80% dels catalans no volen la via unilateral. Ara la qüestió és salvar la taula de diàleg, que no serà de negociació amb el govern espanyol.

Puigdemont consolida el seu lideratge, amb dret a participar en la taula de diàleg

La premsa espanyola és el que defensa, intentant separar les posicions fins ara divergents d'ERC i Junts. Puigdemont ja ha deixat ben clar que ell només és el president del Consell per la República i no ha fet escarafalls en trobar-se a l'Alguer amb el president de la Generalitat, Pere Aragonès, en un acte de veritable agermanament.

Tot ha passat en un territori català exterior. L'Alguer segueix sentint-se català i els alcaldes sards han rendit homenatge al president perseguit per la justícia espanyola. Serà capaç de considerar l'aparell espanyol que els càrrecs sards també estan fora de la llei perquè aplaudeixen el president perseguit basant-se en resolucions no operatives?

Puigdemont té perfecte dret a exigir la seva participació en la taula de diàleg i plantejar clarament al govern espanyol la sortida de la crisi política existent amb Catalunya.

El límit de la legitimitat democràtica

Jordi Sánchez també hi hauria de ser perquè ha de recordar al govern espanyol l'experiència viscuda amb la repressió judicial orquestrada contra l'independentisme pacífic i democràtic.

La reivindicació dels ideals pel relleu del procés per la independència de Catalunya exigeix la redistribució de l'esforç polític dels grups catalans dins de la unitat institucional assolida a l'Alguer, ja que junts estan facultats per mostrar la seva incompatibilitat amb el poder hegemònic que pretenen els socialistes espanyols com a hereus de la situació anòmala generada pel Partit Popular el 2014 i el 2017.

Aquest és per tant el límit de la legitimitat democràtica que, de no arribar a cap solució, es pot convertir en una crisi de legitimitat del mateix règim democràtic espanyol, com està començant a succeir, facilitant que l'independentisme hagi d'optar per la via unilateral per molt que *La Vanguardia* digui que el 80% dels catalans no hi està d'acord, el que no vol dir que sigui impossible.